

En Jakobus en Joannes,
de zonen van Zebedeüs,
komen naast hem lopen en zeggen:

'Rabbi, we willen u iets vragen,
we zouden graag hebben
dat u dat voor ons deed.'

En hij vroeg:

'Wat kan ik voor je doen?'

En zij:

'Maak dat wij, de een rechts,
de ander links van u naast u zitten
in uw heerlijkheid.'

Maar Jezus zei:

'Je weet niet wat je vraagt.

Kun je de beker drinken die ik drink?

Kun je de doop ondergaan die ik onderga?'

Ze zeiden: 'Ja.'

Maar Jezus zei:

'De beker die ik drink zúl je drinken
en de doop die ik onderga zúl je ondergaan.

Maar dat zitten aan mijn rechter-
of mijn linkerzijde,
dat kan ik je niet geven,
dat is voor wie het is weggelegd.'

En toen de andere tien daarvan hoorden,
werden zij kwaad op Jakobus en Joannes.

Maar Jezus riep hen bij zich en zei:

'Je weet dat de zogenaamde regeerders
van de volken over hen heersen als tirannen
en hun groten gebruiken hun macht
om ze te onderdrukken.

Zo zal het toch niet met jullie gaan, zeker?

Integendeel, wie onder jullie groot wil
worden, moet je dienaar zijn,

wie onder jullie de eerste wil zijn,
moet allemans slaaf zijn.

De mensenzoon is toch ook niet gekomen
om zich te laten dienen, maar om te dienen
en zijn leven te geven als losprijs voor velen.'

Marcus 10, 35-45

'Dienaar', 'knecht', 'slaaf' zijn woorden die
vaak clichématig gelezen worden. 'Slaaf'
doet denken aan slavenhandel, waarbij
mensen als koopwaar verhandeld en
mensonwaardig behandeld werden. Op
knechten en meiden werd vanuit de hoogte
neergekeken. Een dienaar was iets beter,
maar mensen ergeren zich aan de woorden
van Maria tot de engel Gabriël: '*De Heer wil
ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u
hebt gezegd.*' (Lucas 1, 38) In die woorden
werden vaak de slaafse onderdanigheid van
de vrouw gelezen. Dat zijn de clichés. In de
werkelijkheid ging en gaat het ook anders.

Sommige 'slaven' werden heel goed
behandeld. Ze maakten deel uit van een
familie, zelfs als vertrouwenspersonen. Ze
waren 'kostbaar' voor hun meesters en
werden dan ook gewaardeerd. Men kon
hen voor honderd procent vertrouwen.
De 'knechten' in een wielerploeg zijn van
kapitaal belang. Ze geven een hele koers
het beste van zichzelf om hun kopman of
kopvrouw op de ideale manier in de finale te
brengen. En als die het dan goed kan
afwerken, worden zij om hun inzet geprezen.
Op een voetbalveld is het geven van een
goede 'assist' belangrijk voor een spits.
Goede en trouwe dienaars dragen in een
familie of in een bedrijf heel veel bij tot een
gelukkig en welvarend leven of werk. Soms
worden zij dan ook beschouwd als waardige
vertegenwoordigers van hun meester of hun
baas.

Als Jezus zegt: '*wie onder jullie groot wil
worden, moet je dienaar zijn, wie onder jullie
de eerste wil zijn, moet allemans slaaf zijn.*',
dan spreekt Hij ongetwijfeld op die positieve
manier over een 'dienaar' of 'slaaf'. Hij staat
daarmee in de lijn van wat Jesaja over God
schreef: "*Hier is mijn dienaar, hem zal ik*

*steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind ik
vreugde, ik heb hem met mijn geest vervuld.
Hij zal alle volken het recht doen kennen.*"
(Jesaja 42, 1)

Wie zich – zoals Jezus – opstellen als dienaars,
hebben geen *onderdrukkende macht*. Ze
gaan niet op de ereplaatsen zitten. Door zijn
dienstbaarheid heeft Jezus wel tegenkating
ondervonden en zelfs lijden en dood werden
zijn deel. De geschiedenis leert dat dit het lot
is van veel van zijn volgelingen, tot op
vandaag. Vandaar die vreemde woorden:
'*De beker die ik drink zúl je drinken en de
doop die ik onderga zúl je ondergaan.*'

De woorden over de dienaar van Jesaja
geven echter vertrouwen: *Dit zegt God, de
Heer: "In gerechtigheid heb ik, de Heer, jou
geroepen. Ik zal je bij de hand nemen en je
behoeden, ik neem je in dienst voor mijn
verbond met het volk en maak je tot een
licht voor alle volken, om blinden de ogen te
openen, om gevangenen te bevrijden uit de
kerker, wie in het duister zitten uit de
gevangenis."* (Jesaja 42, 6-7)

De dienstbaarheid waar Jezus over spreekt, is
een beleving van wat God wil: een leven in
liefde, gerechtigheid en barmhartigheid. Of
wat Jezus noemt: het koninkrijk van God. Het
is dus geen kwestie van de grootste of de
eerste te zijn. Het is zorg dragen voor de
mensen die in de samenleving op de laatste
plaats komen en als de kleinsten worden
behandeld.

Aan die dienaars zegt God: "*Ik zal je bij de
hand nemen en je behoeden.*"

God,
Jezus heeft ons geleerd
wat dienstbaarheid is.

Zijn leven liep uit
op de dood op een kruis,
maar Gij hebt Hem
bij de hand genomen
en Hem doen opstaan.

Wij willen trouwe dienaars zijn
in uw Rijk van liefde,
gerechtigheid en barmhartigheid.

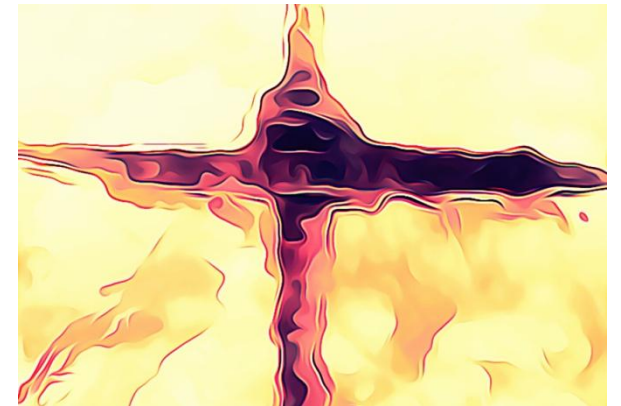
Neem ons bij de hand
en behoed ons,
als die dienstbaarheid
niet vanzelfsprekend is
en tegenkanting krijgt.

Neem ons bij de hand
en behoed ons,
zodat wij uw vertrouwen
ten volle waard zijn
en uw liefde schenken
aan mensen
die op de laatste plaats staan.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Marcusvertaling: Frans Van Bladel

Dienaar zijn